

ŽEMAIČIU ŽEMĖ

Kaina 30 Kap.

Redakcijos — administracijos adresas: Talsiai, Respublikos g-vė Nr. 20. Telefonas 157. Kalbamės valandos darbo dienomis nuo 10 — 13 val.

Nr. 3

Žemaičių aktyvistų laikraštis

1941 m. liepos 15 d.

Sveikatos reikalais

Daug pas mus bolševikai kalbėjo ir mulkino žmones apie taip vadinamą nemokamą gydymą ir aprūpinimą senatvėje. Prieš rinkimus, atsimename, buvo išleisti plakatai, kur senukai jaukiam kambaryje valgo dešras, sviestą ir skaito laikraštius. Vietnė praktikoje kaip visa kita ką pas mus bolševikai darė taip ir jų nemokamas gydymas buvo skaudus tyčiojimas iš piliečių. Jų skiriamas sveikatos reikalams milijonus rijo pats sveikatos komisariatas ir kitos administracijos įstaigos su daugybe tarnautojų, kurie dirbo bergėdžių darbą: statinėje ir vėl griovė įvairias sąmatas ir vertė kitu popieriumi nieko bendro su gydymu ir žmonių sveikata neturinčiu.

Dauguma piliečių nemokamo gydymo kortelių negaudoavo, nes vis būdavo kuoni nors bolševikams nusikalte: vieni nebašavę taip vadinamo „demokratiškesnio pasaulyje“ rinkimui, o kiti pilavę neapykę ir t. t. Nesidžiaugė ir tie, kurie galėjo gydytis, nes susirgę jau gaudavo tik pusę atlyginimo ir mažiau. Susirgus kiekvienam kildavo sunki problema, kaip išlaikyti save ir šeimą. Tad dauguma eidavo į darbą ir sirgdami, kad ir su aukšta temperatūra. Bolševikams žmogus tai buvo gyvulys ar mašina — tiek naudingas, kiek galima iš jo naudoti išspausli. Nemokėti atlyginimo žmogui susirgus tai yra bolševikų išradimas, to nėra visam pasaulyje.

Dar didesnis pasityčiojimas tai pažadas aprūpinti senatvėje, nes geriausia atveju buvo galima gauti apie 40 rb. mėnesinį pensijos ir iš jų „gyventi“ su šeima.

Gdytojai buvo per daug bekreiviški darbo apskritys ir negalėjo suspėti visų sergančiųjų aptarnauti. Ligoninėse vietų trūkumo, svarbiausia vaistų nebuvimo. Paskutinius liaik nebuvimo reikalingiausių vaistų, nebuvimo vaizerijono lašų, žuvies taukų, ricinolio, pipiečių, nekaltant apie kitus sudėtingesnius vaistus. Greit būių palikęs vienintelis vaistas „Stalino sauslė“.

Salia žemės šio šauo laiku „nenugalimai“ bolševikų armijai su jų pakalimais iš mūsų krašto išsidangins, sveikatos reikalai stovi sunkioje padėtyje: nėra vaistų, daug gydytojų žiauriai išduodja, žydai gydytojai išbėgėjo ar pasitraukė su savo tautiečiais į stovyklas, koldius sakant, trūksta ir gydytojų ir vaistų. Vienok nė vienas protingas žmogus dėl to neturi nusiminti. Juk dabar karas siaučia. Jauni žmonės kareiviai, taip pat ir

Istorinės reikšmės: mūsų prie Baltstogės ir Minsko

Vokiečių kariuomenė daugely vietų pralaužė Stalino liniją. Paimtas Vitebskas. Vokiečių kariuomenės prie Kijevo vartų. Leningradas puolamas. Peržengtas Dniestras.

Nepaprastai didelis, turis didžiules istorinės reikšmės, mūsų, kuris vyko dviejose vietose — prie Baltstogės ir Minsko, pasibaigė visiskai ten buvusių bolševikų armijų sunaikinimu. Vokiečiai paėmė daugiau 300.000 belaisvių ir tokiu būdu ligi šiol paimtųjų belaisvių skaičius jau siekia pusę milijono. Taip pat paimta milijonai karų grobys: vokiečiams ir rankas pateko ligi liepos 12 d. daugiau 7.000 bolševikų tankų, sunaikinta daugiau 4.000 didžiųjų bolševikų patrankų.

Po to mūsų vokiečių kariuomenė daugely vietų jau praveržė pro Stalino liniją, nors ji buvo ligus metus statyta ir kabinuose vietose įtvirtinimai buvo daugiau 50 kilometrų platumo zonoje. Samušta bolševikų kariuomenė traukiasi visą frontu. Tie patys kareiviai, kurie tap neseniai buvo rangiami pulki Vokietijoje, atrodo labai išvarę, sunykę ir dažnai beka atgal visai nepradėjus puolimo, nors vadai ir įjako. Susisiekimo keliai, ypač gelžkelių, yra smarkiai apardyti. Nebeveikia Maskvos — Peterburgo, Murmanko ir kitos gelžkelių linijos.

mūsų išvadotojai, netenka kojų, tankų ar net gyvybių. Iš mūsų karas nedaug pateiklaavo gyvybių, daugiausia nužudė „tautų vado“ Stalino bernai. Tad gėda būtų mūsų skūstis dėl menko pilvo suskaudėjimo, kad negalima juos jau susilaukti gydymo ir vaistų.

Su gydytojais žydais mums reikis visam laikui atsiveikinti, nes ji tauta yra per daug visai žemaičiai ir mums nusikalstai. Žydai komunizmą išgalvojo, žydai Rusijoj kaia komunizmo maldina, žydai Lietuvoje raudonarmiečiai su gėlimis sutiko, žydai bolševizmą Lietuvoje įsaudinant įvairiose įstaigose užimėję anūkiausius vietus, šnipinėję bolševikams ir įdavinę geriausius mūsų krašto žmones, žydai čekistai kalėjimuose žinkindami

Prasiveržusi pro Stalino liniją vokiečių kariuomenė pelinej dalyje jau išvadavo visą Besarabiją, persikėlė per Dniestrą ir žygiuoja toliau. Iš Galicijos žygiuojanti kariuomenė jau pasiekė Kijeva, o nuo Minsko žygiuoja rytinai jau nužygiavo tolyn į rytus daugiau 200 kilometrų. Vitebsko miestas vokiečių paimtas liepos 11 dien. Siaurinė fronto daly veikianči vokiečių kariuomenė jau žygiuoja link Leningrado, praėjusi pro Peipuso ežerą Estijoje. Suomiai pradėjo žygiuoti į Suomiją, kuri bolševikai laikė prispaudę 20 metų. Bolševikai mėgina leisti gandas bėk vokiečiai pavartoje fronte nuodingas dujas. Vokiečių karo vadovybė pareiškia, kad vokiečių kariuomenė jokiam karo žygi nuodingai dar nevarto. Ir šiame žygi nevartoja ir nemano varoti. Matyt čia yra bolševikų samoningas melas norint patiems imtis šitokio dalyko. Vokiečių karo vadovybė išpėja, kad jei bolševikų vadai drįstų imtis šitokios karo priemonės, gautų staigų ir prideramą atsakymą. Ilgas Sibiro geležinkelis jau nebeveikia civilių sustokimui. Matyt ir ten blogi reikalai.

žiauriausiu būdu politikinius, žydai yra pavartoję savo rankas prie žudymo politikinių ir gyventojų, pagaliau žydai saundę per langus į vokiečių kariuomenės ir mūsų partizanams. Tai sąmoningam lietuviui patrijotui ne vieta yra žydo gydytojo kabinete, nes žydai rūpi pinigai, bet ne mūsų sveikata ir gyvybė. Praš karo audra ir mes tada savo jėgomis sveikatos reikalus sustavirkysime. Dabar rimtai susirgus reikia Telsius pasiekti, kur apskaitės ligoninėje yra visų ligų specialistai ir čia galima gauti pirmacilę medicinos pagalbą. Dar yra keletas ligoninių gydytojų ir kitur, tad reikalai esant galima ir juos kreiptis.

Gdytojas J. O.

Lietuvos atstatymo paskelbimas

Šiame numeryje dedame Laik Lietuvos Vyriausybės deklaraciją, kuri buvo paskelbta Kaune 4. m. birželio 23 d. Anksčiau jos paskelbti negalėjome, nes nebuvo gavę dėl surinkam susisiekimo. Kitame numery įdėsime platesnį Laik. Nepriklausomos Lietuvos Vyriausybės žodį į tautą, kuris buvo paskelbtas Kaune 5. m. birželio 25 d. Čia pat dedame Lietuvų Aktyvistų Fronto Štabo atsiskaitimą į lietuvių tautą, paskelbtą Kaune 4. m. birželio 24 d.

Susidariusi laikinoji vėl naujai atgimstančios Lietuvos Vyriausybė šiuo skelbima atstatyti Laisvą ir nepriklausomą Lietuvos Valstybę.

Prieš viso pasaulio tyrąją sąžinę jauojai Lietuvos Valstybė entuziastingai pasidžia prisidėti prie Europos organizavimui naujais pagrindais. Žiaurais bolševikų teroro išvankinta Lietuvų Tautą ryžtasi kurti savo ateitį tautinės vienybės ir socialinio teisingumo pagrindais.

Toliau eina parašai. Vilnius, Kaunas 1941 m. birželio 23.

Viskas Lietuvai!

Raudonieji budėjai, žiauriai kankinę mūsų kraštą, rodę savo drąsą prieš beginkles moteris ir vaikus, kurie dar ir dabar dūsta nuo troškilio užkaltoje vagonuose, šiuo metu siaubo apimti netvarkingai bėga... Arteja visų Lietuvos žemių išvadavimo valanda.

Vokiečių Tauta su savo šauniais kariuomenė išgelbėjo Europos kultūrą ir civilizaciją.

Ketvirtį šimtmečio siautėjęs negirdėto žiaurumo raudonasis teroras sužudo į Vokiečių kariuomenės ir Tautos narsumą ir ryžtingumą.

Broliai Lietuvai! Imkitės ginklo ir padėkite vokiečių kariuomenės krašto vadavimui darbe.

Neatsiliepkite į bolševikų mobilizacinius šaukimus ir slėpkite nuo jų maista, pašarą, gyvulius.

Neleiskite padėginti ir naikinti turto! Saugokite įrankius, kenkite raudoniesiems okupantams kaip ir kuo galėdami.

Su patikėjimu ir dėkingumu džiaugsmu sutikite žygiuojančią Vokiečių kariuomenę ir teikite jai visokeriopą paramą.

Teguvoja draugiškiausi ryšiai su Didžiąja Vokietija ir jos Vadu Adolfu Hitleriu.

Teguvoja laisva ir Nepriklausoma Lietuva!

VISKAS LIETUVAI
P a s i r a š ė
Lietuvų Aktyvistų Fronto Štabo
Viršininko Igaliausias
Leonas Prapuolenis

Paleidžia belaisvius

Paimtuosius ir nelaisvę bolševikų kareivius, kurie įrodė esą tikri ukrainiečiai, vokiečių kariuomenės vadovybė įsakė paleisti vykti namo.

Iš vokiečių nelaisvės, Fucerio įsakymu, paleista daugiau kaip

pusė milijono prancūzų karo belaisvių, kurie buvo patekę perėjais metais. Tai ypatingo kilnumo faktas, nes laikais sutarties nepasirašius pabrastai belaisviai nepaleidžiami.

Apvalyti lietuvių tautą nuo grybo

Prie lietuvių tautos kampanija iš seno yra prisipakūstų pavartę, kurie čia lietuvių krauju, nekurti sudaro sąlygas būti apskaitiems ir nepasibaigia nuo lietuvių tautos dvasia rūsi. Ogi išsiginimo ir tragiko su tikrove nesuderinamo daigais. Tie patimėtinai yra žydai, ekonominės sturbės, būdai, rusai, vagilavimo bei tamsumo lidas, ir baudžiamojo palikimo ponija su jų varšviniams kolegomis kolonistais bei atbėgėliais. Pastarieji — yra mūsų ekonomio gyvenimo stabdžiai, mūsų tautinės kultūros ignoratoriai, visokių dvasių rengėjai ir panikos bei neramumų kaltinai.

Visų šių grupių narių nėra daug, tačiau jos, būdamos mūsų tautinių pastangų mobilizacijos atvirksčių jėga, visais laikais kaliojo basilus į mūsų ekonomio ir kultūrinio gyvenimo sritis. Jos prieš mus vėkė ir veikta tai pavieniui, tai atskromis sritims pasiskėčiusios, dažniausiai atsimenu būdu, slapiai. Bet tos grupės yra ne kartą metusios kaukę ir stojusias į atvirą opoziciją. Atsiminkime tik tu grupių veiklą 1918 — 1920 m. Nepriklausomybės kovų metu, prieš 1926 m. peršvėmą, 1938 m. lenkų ultimatumo laiką. Visą vatinakavą grupių antilietuviškoji veikla praėjusios raundonos bolsėvikių okupacijos metais, kada tos trys grupės veikė sutartini (pag. VII) viuje pastaruoju metu vargų suarties antilietuvišką akciją.

Zyų praaities ir dabarties „nuopelnai“ mūsų ekonominiame gyvenime, mūsų tautinės pastangos, mūsų tautos moralei yra tokie žymūs, tokie akivaizdūs, kad vien to užtenka teisingo atlyginimo vardu išsistę iš Lietuvos visus žydus į Birobidžaną (žydų autonominė sritis Mandžirijoje, Sovietų Sąjungos ribose) arba suvaryti į liblinskių kaimų getto, kur sie paliebuti išnaudotajai valgyti savo kruviną prakaitu užsidirbtą duoną.

Ligi bolsėvikiškosios okupacijos jie, valdydami prekybą, pramonės įmonių daugumą, būdami apskėties miestų centrus ar a matūs, mūsų ekonominiams svajoms pampū. Tačiau jų veikla pastebėta žemai, kalbėdavai, suvestybdindami privates įmones, žydus jungė į valstybinių aparatų ir partinurių, komisijonių, komisarių, profsąjungų veiklę bei artelių vadovų pavidiu juos padarė svarbiausiuoju visos režimo ramsčiu. Taip jog mes, dabar vertindami mūsų tautos praėjusių metų groivybės darbą, esame priversti kalbėti ne apie Internacionalistinį kampaniją, bet apie žydišką rusišką bolsėvizmą.

Todėl už pastangas lietuvių tautinę kultūrą niekinti, už ją pašalinti sudoboti partizanų krauju, už susaudytusius ir kalėjime kankintuosius, už ištankintą deportuotojų nelaimes ir galvas Lietuvos žydai turi atsakyti. Negana žydų eiminių iš valstybinio gyvenimo, bet gal iš galutinai išspręstas liūtį išlaimas jie, kad veltai nevalgytų mūsų krasto duonos, nieko nedelsiant turi bū-

Ūkininkų ir naujakurių žinia

Žemės valdymui ir pašalinams normos, pagal valdžios organų paskelbtus nuostatus, nusistatoma šis tvarka.

Ūkių savininkai, kurie prieš žemės nacionalizavimą turėjo ne daugiau 50 ha žemės, visus savo pasetus žiemkenčių ir dobius, patekusius į naujakurių skylypus, gali patys nusipiekti. Savininkai gi, kuriems priklausė žemės daugiau kaip 50 ha, žiemkenčių ir dobių gausa su dirbančiais ir besurinkiančiais suoklypuose naujakuriams proporcingai valdomiems plotams, i. mant už pagrindą savininko normos 50 ha.

Šie dėsniai liečia tik fizinių žemės savininkų ūkius. Juridinių asmenų ūkiai, iki šiuo žiems suvaryti išleisti atitinkamieji nuostatai, tvarkosi šiuo perėjimuose jų momentu užkūta padėtimi.

Pievos ūkių, turėjusių daugiau kaip 50 ha, patekusių į naujakurių skylypus, dalinamos tarp savininkų ir naujakurių, atsižvelgiant į turimus gyvulius, pagal šiuos susitarimus arba komisijos, kuri žemiau nurodyta.

Matažemiau iš žemės skirty žemės priedų, jei toji žemė įeina į savininko normos, laisvai su savininkais nusitarus, gausa iki šiuo užsėti plotų derių.

Ūkiuose, kurie turėjo ne daugiau kaip 50 ha žemės, visus žiemkenčius sėja savininkai, o ūkiuose, turėjusių daugiau kaip 50 ha žemės žiemkenčius sėja tiek tu ūkių savininkai tiek ir naujakuriai atitinkamomis plotams dalimis.

Mokesčius ir natūralines nuo žemės plevotes atlieka savininkai.

Li suvaryti darbo kuopas prie valstybių darbų, kad bent dalimi prisidėtų prie atstatymo to, ką darauojieji jų dvasios tėvai jų pačių rankomis yra suaukštinę.

Panašiai spręsimas ir butiokis klausimas. Je neta mūsų krašto gyventojų organė dalis, o kolonizacijos tikslais išlitas kaimams mūsų tėvų veikė aplaistytoje žemėje įkurdinti buvę aršliausi carizmo šaltiejiu metu lietuvių emigrantai, rusai kolonistai. Je yra tamstausias mūsų kaimo elementas. Iš jų daugelis išleido įvairaus plauko nusikaltėlių, visokių rasių diversančių. Paskutinioji meta jie šalia žydų buvo uolus rinkuotojai bei šėvimo tarai ir tautinių dūklai. Kaip jie išlitas kaimais buvo įkurdinti, taip dabar išlitas kaimams turi perleisti žemės ūkius kurie nuo mūsų jas dirbo, — žydų bei išvartiesiems lietuviams mozažemiams ir bežemiams.

Tolygius išleitus teiktį teiktį likviduojanti baudžiamosios ponios liekanas ir sutvarkanti per naują išliuosius da destrukcijos iš.

kaip ir naujakuriai už pasinaudotus plotus.

Pievažoloms ir kitiems sėkšiniams javams (rugiai, eraičyno ir kt.) apsaugoti, toliau juos tvarkyti perima ir snyderatis sutartis pildo pirmieji savininkai.

Išvengiami žemės sualinimo, netiksliai naudoti pašarų (nuganyti, sušerti) ir parvainuoti bei perleisti kitiems šiandūs, dobius ar sieną draudžiami.

Tinkamai tušti žemę žiemkenčių sėjai ir rūpinis juos geru išdirbimu bei patėrimu visiems ūkininkams privoloma.

Kyrių, kuryų patys naujakuriai neišdirba arba pastarieji yra pasižyję prievalstybiškumu, visuos valtsiaus viršaičio atiduodami nuomon kitiems ūkininkams kandidatams, teikiant pirmenybę turintiems didesnes galimybes ar laukančiai karves bėdnuomams.

Valsčiaus viršaičiu su vietos rajono agronomu ar valsčiaus agrrotechniku leidžiama peržiūrėti anksčiau valsčiaus komisijos išsuoimotų žemių reikalą ir šias žemės išsuoimoti neturintiems ar per mažą turintiems pašaro apinkamas.

Ūkininkų tobesiose apgyvendinti naujakuriai be atskiro padėtinio negali būti iškeliami.

Visus galinčius kulti tarp savininkų ir naujakurių, kad žemės ar pasėlių valdymo bei jų padalinimo, ginčus galutinai sprendžia rajono agronomas, o kur jo nėra — valsč. viršaičio skirti asmenys, kurie kviečia komisijos narius — senūjų ir pirminko su senūju parinkti naujakuriai.

svetimi O ekonomiškai daugumas buvo toli pralenkti ne vien vidulinio ūkininko, nor valde, palyginti didelis nerūstaus daro žemės centrus. Jų muma gaila, nes jų daugumas yra mūsų garbingosios praaities milijūni tesloginiai palikuony. Jų mungaila ir kultūriškai, nes jie galėtų būti gerųjų ankotaratinių pavyžių mūsų tautos skleidėjai. Bet jie jau seniai kultūriškai mūsų tautai išdavė, o dabar daugumas moraliskai ir faziškai yra degenaravę, todėl Naujoji Lietuva gali jų dirpatį atnešinti.

Lenkų atbėgėlių ir pakauiminiųjų dvejū dešimtmečių kolonistų klausimas yra visai aiškūs, — turėti būti išspręstas, kaip jį išsprędė Dydliuosius Vokietijos Fachtre-vas Danzigo korditorėje ir greitomis srityse: jie turi būti gražinti ten, iš kur yra atvykę.

Zyda, butiokai rusai, baud. žlavinės ponios liūčiai ir lenkai kolonistai bei atbėgėliai yra mūsų tautos grybas, kasį reikia kuo greitai pašalinti. Jau atnekančiam turėjome laiko įteiktį tik stamboniui ir mūsų tautos dvasią nuodijantiu velniaku. Daugiau tiesioginiu ar netiesioginiu būdu varomą groivybės darbo mes negalime leisti. Mums įpajungiantis ir Naujosios Europos stybiu, prieš akis stovi didžiulė uždavinys, reikalaujantis tautinę jėgą ko darliausio suteikimo. Todėl vardin svestos atities teigvuoja laisva lietuvių tauta, apvalyta nuo jų nuodijamųjų grybų!

(iš „Laisvė“ Nr. 11)

Telšių Miesto ir Apskritis Viršaininko privatomas Įsakymas Nr. 3.

Šiuo metu, kai vyksta Valstybės atkūrimas darbas, ir kurį jungtas tiek miestai, tiek kaimai, daro jėga yra labai branginama. Kiekvienas naudingas valstybei yra išdava tam tikro darbo. Pagrindinis valstybės reikalas yra darbas tikslus, tikras ir sąžiningas. Tad visi tie, kurie nedėbia, nėra verti valstybės pillecio vardo ir tokiems asmenims Valstybė deda privatomojo darbo prievolę.

Miestų ir kaimų atstatymas, pašarų suėmimas, dirlaus surinkimas, linokamas visų gyventojų aprūpinimas butiniais reikmenimis yra tik galimas per darbą.

Tarui visų tai gelvoti skiebiu šias privatomasias darbo jėgas teguoliuoti laikysies:

§ 1.
Iš žemės ūki darbininkai — es, apsigyvenę Telšių apskrities miestuose ir miesteliuose po 1940 metų birželio mėn. 15 dienos ir neturintieji užsienio bei darbo, privalo tuojau pat apsigyventi kaimuose ir gauti pas ūkininkus pastovų darbą.

§ 2.
Visi Telšių Apskritis gyventojai, esantieji kaimuose, miesteliuose ir miestuose, kurie neturi darbo, tarnybos ar užsienio, nesuėvėrė amai ar kitu vesiu, privalo tuojau pat susirasti darbą mieste arba stoti pas ūkininkus nuolatiniams žemės ūkio darbam.

§ 3.
Telšių Apskritis kaimų, miestelių ir miestų gyventojai, neturintieji darbo arba tokiu negaunantieji, privalo tuoj registruotis kaip bedarbiai: gyvenantieji miestuose — darbo biržose prie miesto savivaldybės, o gyvenantieji kaimuose, bažnytkaimuose ir miesteliuose — valsčių savivaldybės raštine.

§ 4.
Visi darbdaviai, kuriems reikalingi darbininkai ir jų laisvu sąsitimu negali gauti, privalo kreiptis į darbo biržas bei valsčių savivaldybes, kane bus duodamas įregistruotiesiems kontingentas.

§ 5.
Telšių apskritis duobdaviai 10 dienu tarp privalo sudaryti su esančiais pas jų sandiniais žmogus sutartis.

PASTABA: Sutarčių kinygėlis gaunamos valstėjų savivaldybės raštine. Visuos sutartis sutarčių tuoti būti priderintos esančiam padėčiai ir atlikti žemės — Ūkio Ministerijos saudus laikykes, d. rbininkų išuodžiamas baudžiamas pagal baud. Statuto 364 — 367 ir 373 — 374 straipsnius.

§ 6.
Tie Telšių apskritis gyventojai, kurie per 7 dienas nuo šio įsakymo paskelbimo neustas darbo arba nebus įregistruavę kaip bedarbiai, bus stanciami ir darbo stovyklos piverstiniams darbam.

§ 7.
Nusižengę šiam įsakymui bus baudžiami administracinia būdu iki 5000 rub. arba iki 6 mėnesių kalėjimo, arba abiem baasmėmis kartu. Nusižengusieji, be to, gali būti atiduoti teismui pagal baud. Statuto 275 straipsnį, kurioau baudžiamas sankcijų darbų kalėjimo ne trumpiau, kaip trejiems metams.

§ 8.
Šis įsakymo vykdyti prižiūri policija, viršaičiai ir senūniai.

§ 9.
Valstybinuose ir nacionalizuose ūkiuose darbo jėgą bei jos paskirstymą visuos ūkiuose gyvenantiems asmenims tvarko ir prižiūri žemės ūkio įstaugis Viršaininkas.

A. Ramanauskas,
Telšių m. ir apskr. Viršaininkas

Telšiai, 1941 m. liepos mėn. 14 d.

Telšių Miesto ir Apskritis Viršaininko privatomas Įsakymas Nr. 4.

Pasiebeta, kad rinkoje pasireiškė kainų kėlimas įvairioms prekėms ir ypė maisto produktams. Toks reiškinys nekeliamas, nes visos kainos buvo anksčiau priderintos perkamajai galiai, tamprai susijusiai su darbininkų bei tarnauojų atlyginimu. Šiuo metu nei darbininkų nei tarnauojų atlyginimas nedidėdamas. Lygiai taip pat nepakeičti ir mokesčiai. Užtat nera jokio pamato kelti produktams kainas ir tuo naštinti pirkimo galią. Todėl nustatau šias privatomasias laikykes:

1. Visų maisto produktų bei fabrikatų kainos negali būti aukštesnės už kainas buvusias 1941 m. VI 21 dieną.

2. Supakinėjimas produktų bei fabrikatų spekuliacijos bei perpardavimo tiksu griežtai draudžiamas.

3. Draudžiama išlyti produktų bei fabrikatų, kurie galeti būti skaitomi kaip atsargų lūgštam lūgtu sudaymas.

4. Šio įsakymo vykdyti prižiūri policija, viršaičiai, senūniai ir specialūs pareigūnai.

5. Nusižengę šiam įsakymui baudžiami administracinia būdu iki 5000 rublių baudos arba iki 6 mėnesių arba abiem baasmėmis kartu.

Pastaba: Nusižengę šiam įsakymui, neturintieji apskundimo.

Telšiai, 1941 m. liepos mėn. 14 d.
A. Ramanauskas,
Telšių miesto ir apskritis viršaininkas.

